

blive. Noget nærmere derom kan jeg ikke sige, da der ikke foreligger nogen Beregning. Det er jo ikke saa overordentlig mange Tiender, der endnu ere afløste. Afløsningen er gaaet lidt langsomt, og det er kun for de Præsters Vedkommende, i hvis Sogne Tiender ere afløste, at der er Tale om Tilskud. I Fremtiden vil det gaae lidt hurtigere, men der er allerede siden 1903 sket adskillige Forflyttelser blandt Præsterne. Der sker hvert Aar mellem 70 og 80 Forflyttelser, saa det vil ikke blive et saa overordentlig stort Tal, der her er Tale om, og en Gang falder det hele jo bort.

Da jeg indbragte Andragendet, mente jeg, at der var god Grund til at indbringe det, og i Udvalget har jeg ogsaa fremført lignende Betragtninger som disse, men det er ikke lykkedes mig at faa den fornødne Tilslutning til min Opfattelse, og med al Respekt for det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds vil jeg dog ikke antage, at han og jeg skulde være tilstrækkelige til at sætte Forslaget igennem her i Tinget. Jeg skal imidlertid stemme for det, fordi jeg mener, at det er rigtigt at gøre det. Med disse Bemærkninger vil jeg anbefale Indstillingen.

Halsted: Jeg skal overfor det ærede Medlems sidste Udtalelser straks sige, at jeg allerede i mine Udtalelser før har erkendt, at jeg ikke ansaa det for sandsynligt, at jeg kunde forandre Stemningen i Tinget. Jeg udtalte, at jeg ikke ventede at opnaa mere end at faa en Forklaring af Kultusministeren paa, hvorfor han har ladet Præsterne skimte, at han i og for sig var villig til at optage en Forhandling, men at han manglede de fornødne Midler, som han dog er i Stand til at forskaffe sig. Jeg mente ved det Svar, jeg venter at faa af Kultusministeren, at faa en vis Klarhed over, om det kan nytte, at Præsterne vedblivende fremkomme med deres Andragende. Jeg har altsaa ikke udtalt, at jeg ventede at kunne omvende Tinget paa dette Punkt. Jeg nærer overhovedet ikke store Forventninger om min Indflydelse her i Tinget, men jeg maa tilstaa, at hvis jeg havde ventet at faa en saa usædvanlig Støtte for min Opfattelse, som der laa i den ærede sidste Talers Udtalelser, vilde mine Forhaabninger ganske vist være gaaede saa vidt, at jeg havde gjort nogen Regning paa at faa Indstillingen vedtagen.

Andreasen: Jeg har tilladt mig at foreslaa det i Betænkningens Nr. 88 op-

førte Andragende fra forhenværende Ledvogter ved Sorø Akademi Skovvæsen, J. Jørgensen af Næstved, om Forhøjelse af Pension henvist til Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet. Som ærede Medlemmer ville se af Betænkningen, har vedkommende Mand været ansat som Ledvogter ved Sorø Akademi Skovvæsen i over 33 Aar, men i September 1906 styrtede han under Udførelsen af sit Arbejde ned fra et Træ, kvæstede venstre Knæ og forstuede højre Haand. Han fik efter dette Ulykkestilfælde sin Afsked, og der blev tildelt ham en aarlig Pension paa 300 Kr. Men han har stadig Mên af den ham overgaaede Ulykke, og han er vedvarende arbejdsudygtig. Endvidere har han en syg Kone, og det er saavel ham som hende umuligt at fortjene noget som helst til deres Underhold. Det er en afgjort Sag, at disse to gamle Mennesker umuligt kunne leve af de 300 Kr., der ere tilstaaede dem i Pension. Manden har derfor, efter forgæves at have søgt Skovvæsenet, indstillet sin Sag til Folketinget, og jeg maa dybt beklage, at det ærede Finansudvalg ikke har fundet Anledning til at foreslaa at henvise Andragendet til Ministeren. Jeg har nu stillet Ændringsforslag i saa Henseende, og jeg vil paa det varmeste anbefale Tingets Medlemmer at vedtage det og meget indtrængende bede den højtærede Kultusminister stille sig saa velvilligt som muligt til Sagen.

Sabroe: Der er af det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (Samuelson) stillet Forslag om at henvise et Andragende fra Repræsentantskabet for Aarhus Teater om Statstilskud til den højtærede Kultusministers Overvejelse. Jeg kan gøre min Omtale deraf ganske kort, da Spørgsmaalet tidligere har været behandlet her i Tinget, og jeg gaar ud fra, at de fleste ærede Medlemmer have haft Lejlighed til personlig at gøre sig bekendt med Aarhus Teater og den udmærkede Scenekunst, der ydes. Jeg maa maaske tilføje, at intet Teater i hele Danmark — jeg tør ikke sige i hele Verden — viser sig saa kulant overfor de menige Soldater, overfor fattige Skolebørn, overfor delegerede fra de forskellige Organisationer her i Landet, Husmandsforeninger, Landboforeninger, Arbejderforeninger som Aarhus Teater. Det giver et Eksempel, som andre Teatre udmærket godt kunde følge. Selv om der bliver Tale om et Statstilskud, vil det i Virkeligheden kun være en ringe Erstatning for det Offer, Aarhus Te-